

Кучерина Лілія Анатоліївна

к.е.н., доцент кафедри підприємництва та природничих наук
Таврійського національного університету імені В.І.Вєрнадського

Ємец Ірина Геннадіївна,

студентка Таврійського національного університету імені В. І. Вєрнадського
групи ПТБД61, yemets.rp@gmail.com

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ВИРОБНИЧИХ ФОНДІВ І НАПРЯМИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ

Кучерина Лилия, Емец Ирина

**ЭФФЕКТИВНОСТЬ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ
ОСНОВНЫХ ПРОИЗВОДСТВЕННЫХ ФОНДОВ
И НАПРАВЛЕНИЯ ИХ ПОВЫШЕНИЯ**

Kucherina Lilia, Yemets Iryna

**EFFICIENCY OF USE OF MAIN
PRODUCTION ASSETS AND
DIRECTIONS OF ITS INCREASE**

Непередбачуваний і складний перебіг трансформаційних процесів в економіці України визначає необхідність пошуку нових шляхів ефективнішого використання елементів потенціалу підприємств. У першу чергу, основні виробничі фонди (ОВФ) є найбільш капіталомісткий ресурс зі значним періодом виробничого використання. Лише за умови забезпечення раціонального відтворення техніко-технологічної бази можливе підтримання високої ефективності використання ОВФ у довгостроковій перспективі.

Особливістю перехідної економіки є наявність і взаємовплив елементів, що походять з різних економічних систем. Основні виробничі фонди багатьох підприємств сформувався в умовах планової економіки, а їх відтворення відбувається вже під впливом ринкових стимулів і важелів. Унікальність цієї ситуації вимагає розробки спеціальних теоретичних засад для визначення та оцінки відтворювальних процесів [1].

Значний внесок у дослідження відтворення основних засобів підприємств та ефективності інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання зробили М. Герасимчук, Б. Кваснюк, І. Лукинов, М. Чумаченко, С. Покропивний, М. Прокопенко, А. Аракелян, Л. Вааг, В. Воротилов, С. Захаров, Є. Іванов, А. Кайгородов, Л. Кантор, В. Красовський, А. Колосов та інші [2].

Не дивлячись на велику кількість опублікованих праць з даної проблеми, багато питань ще розроблені недостатньо, деякі з них мають дискусійний характер. Зокрема, до теперішнього часу залишаються дискусійними методологічні питання визначення економічної сутності та ефективності основних фондів; недостатньо досліджені питання побудови науково обгрунтованої системи показників використання основних фондів; потребує вдосконалення методика економічного аналізу ефективності використання основних фондів у різних галузях промисловості [3]. Удосконалення економічного аналізу ефективності використання основних фондів має бути направлено, на мою думку, на підвищення його комплексності та оперативності. Цього вимагає сучасний рівень розвитку системи управління виробництвом.

Для підвищення ефективності використання та відтворення ОВФ підприємств в умовах перехідної економіки поставлено такі завдання:

- поглибити базові положення концепції відтворення ОВФ;
- розширити систему критеріїв та показників ефективності використання та відтворення основних виробничих фондів;
- провести комплексну оцінку конкурентного середовища підприємств;
- визначити особливості та тенденції відтворення, а також чинники, що впливають на ефективність використання ОВФ підприємств галузі;
- обгрунтувати економічні важелі стимулювання підвищення ефективності відтворення та використання основних виробничих фондів.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що було визначено тенденції та особливості використання і відтворення основних виробничих фондів підприємств в умовах перехідної економіки; проведено комплексну оцінку конкурентного середовища підприємств; об-

грунтовано економічні важелі стимулювання підвищення ефективності відтворення та використання основних виробничих фондів.

Основні виробничі фонди є найважливішим економічним потенціалом країни. Їх стан зумовлює як передумови підйому національної економіки, так і рівень конкурентоспроможності вітчизняного виробництва.

Проблема підвищення ефективності використання основних фондів промислових підприємств займає центральне місце в переході України до ринкових відносин. Від вирішення цієї проблеми залежить як фінансовий стан підприємства, його конкурентоспроможність на ринку, так і місце в промисловому виробництві [4].

Кризовий стан основних виробничих фондів багатьох промислових підприємств України, що не відповідають сучасним техніко-економічним вимогам, перетворилися на чинник зниження ефективності.

В умовах ринкових відносин на перший план висуваються такі питання, що стосуються основних фондів, як технічний рівень, якість, надійність продукції, що цілком залежить від якісного стану техніки й ефективного її використання. Поліпшення технічних якостей засобів праці і оснащення працівників ними забезпечують основну частину зростання ефективності виробничого процесу.

Список використаних джерел

1. Оваденко В.О. Оцінка ефективності відтворення основних виробничих фондів підприємств сільськогосподарського машинобудування // Економіка: проблеми теорії та практики. Зб. наук. праць. Випуск 196: В 4 т. Том I. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2004. – С. 128–138.
2. Оваденко В.О. Реструктуризація як засіб підвищення ефективності використання основних виробничих фондів // Економіка: проблеми теорії та практики. Зб. наук. праць. Випуск 195: В 4 т. Том II. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2004. – С. 462–471.
3. Акуліч В. Аналіз використання основних засобів /В. Акуліч // Економіка. Фінанси. Управління. – 2007. – № 8. – С. 26–33.
4. Бусел І.П., Маліхтаровіч П.І. Економіка сільськогосподарського виробництва з основами менеджменту: посібник / І.П. Бусел, П.І. Маліхтаровіч. – Мінськ: Література і Мистецтво, 2008. – 448 с.

Гернего Юлія Олександрівна

К. екон. н., доцент кафедри інвестиційної діяльності,
ДВНЗ «КНЕУ ім. В. Гетьмана», iuliagern@ukr.net

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА КОМПОНЕНТА ПІДПРИЄМНИЦТВА: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Гернего Юлія
ИНТЕЛЕКТУАЛЬНАЯ КОМПОНЕНТА
ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА:
ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ

Gernego Iuliia
INTELLECTUAL COMPONENT OF THE
ENTREPRENEURSHIP: THEORETICAL
ASPECT

Епоха економіки знань ставить кардинально нові вимоги перед сучасним підприємництвом. Для конкурентоспроможності підприємства на національному та міжнародному рівнях уже не достатніми виявилися нові технології та якісні матеріали. Рушійною силою прогресивних змін сьогодення виступають знання, які формують інтелектуальну компоненту підприємництва. Проте, в практиці підприємництва стимулювання розвитку інтелектуальної компоненти та управління нею є досить комплексним процесом. У представників топ-менеджменту великих корпорацій і в керівників суб'єктів МСБ виникають питання стосовно структури інтелектуальної компоненти її природи. З огляду на обмеженість ресурсів МСБ і частим суміщенням ряду функцій управлінського персоналу, у ряді вітчизняних підприємств ще досі панують сумніви стосовно доцільності виокремлення інтелектуальної компоненти.